

La gespa sota els peus del primer ministre

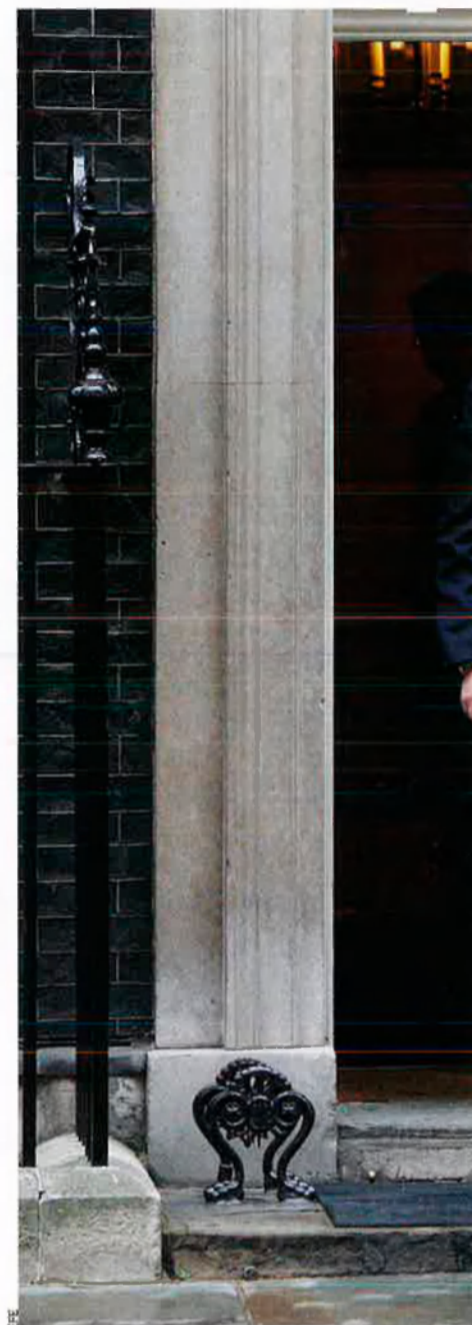
El primer ministre britànic, Gordon Brown, va perdent suport social i polític a un ritme de vertigen. Mentre el laborisme fa aigües, la crisi econòmica, tot i que és global, no perdona els londinencs, com es comença a comprovar en la vida quotidiana.

L'autobús de la línia 124 llisca per la carretera de Finchley avall, entre les finestres blanques i les façanes pentagonals dels menjadors. Encara surten per les cantonades petits grups d'arbres que donen intimitat a les cases del barri, les unges verdes de Hamstead Heath: és un dels parcs més populars de Londres i cap al sud-oest té un parell de llacs on dones i homes prenem el bany sense barrejar-nos; però a 29 graus de temperatura, de vegades és com passar la vesprada al Saler de València. No hi ha aire condicionat i els seients són de cuir vermell. Quan el bus s'acosta a West Hampsted, el conductor alça la mà i crida perquè el senten els turistes: "En aquell portal amb rajoles viu l'escriptora Doris Lessing!"

Tanmateix, hi ha pocs turistes dins l'autobús. La majoria dels tripulants —de diversos colors, llunyanes nacions d'origen i llengua materna incomprendible— viuen en aquesta ciutat que, de tant en tant, dóna premis Nobel de literatura com la vella Lessing. Molts dels viatgers haurien preferit d'agafar el cotxe, però ara els preus de la gasolina són prohibitius. De totes maneres, passar el dia a Hamstead Heath resulta més barat que no pas sortir un cap de setmana al continent perquè l'euro, ja se sap, cotitza alt. Tothom porta una bossa amb els refrescs, les restes del berenar, un parell de tovalles gastades. I els diaris del cap de setmana.

Mentrestant, els titulars creuen les planes dels diaris de dalt a baix, amb insinuacions sobre les conxorxes dels joves diputats laboristes per a forçar el primer ministre Gordon Brown a dimitir i donar pas a un altre membre del gabinet de govern (el venerable ministre de Justícia, Jack Straw?, el jove David Miliband, d'Exteriors?, o Harriet Harman, la portaveu del grup parlamentari?). El Partit Laborista cruix i escup espurnes com un vagó del tren metropolità a l'hora punta. "Alguna opinió sobre el primer ministre, senyora Lessing?", li demana un periodista a l'edició dominical del *Times*: "Ell fa tant com pot, però —no sé si us n'heu adonat— patim una recessió. Vosaltres, els periodistes, no pareu ni un sol moment de recordar-nos-ho. De moment, no dieu que és una depressió econòmica, perquè és una idea insuportable. Però tot arribarà."

Què passa, Gordon? Ja ha arribat. La despesa dels britànics a l'estranger ha caigut d'un 3% en tan sols les primeres dues setmanes de l'estiu —hi ha un 2% menys que l'any passat de visites d'europaus del continent a Londres, i un 7% menys de nord-americans. La gasolina ha saltat literalment un 15,4% de preu des del juny fins als 118,9 cèntims de lliura esterlina, la qual cosa ha provocat un descens del 20% en el consum de combustible en comparació amb l'any passat per aquestes dates. La producció d'au-

tomòbils ha davallat d'un 4,4% les darreres tres setmanes. Els darreres tres mesos, 38.000 treballadors han perdut la feina i la desocupació supera avui el 5% al Regne Unit. Dades dels serveis d'estadístiques, NSA.

No hi ha cap diputat laborista que no senta moure's el seu escó: la pèrdua de Glasgow East (Escòcia) en els comicis parcials del 24 de juliol va arrabassar una majoria de 13.000 vots a la candidata laborista. La distància de 200 diputats entre els laborisme i l'oposició conservadora, simplement, s'ha evapo-

El primer ministre britànic, Gordon Brown, en el moment de sortir de la seva residència oficial, al número 10 de Downing Street, a Londres.

Un any mogut per al successor de Blair

■ **27 de juny del 2007.** Gordon Brown, ministre d'Economia del govern laborista des del 1997, entra finalment al número 10 de Downing Street, que fins llavors ocupava Tony Blair.

■ **30 de juny del 2007.** L'aeroport de Glasgow és objecte d'un intent d'atac terrorista després de la troballa per part de Scotland Yard de dos cotxes-bomba sense explotar al centre de Londres.

■ **12 d'agost del 2007.** Les enquestes indiquen que l'opinió pública valora positivament l'acció del nou primer ministre durant les crisis recents, com ara les inundacions a Anglaterra.

■ **14 de setembre del 2007.** El petit banc de crèdits hipotecaris i estalvis Northern Rock

protagonitza la caiguda de l'entitat financera més gran del Regne Unit en un segle. La crisi econòmica entra en escena.

■ **7 d'octubre del 2007.** Gordon Brown nega que hi haurà eleccions generals avançades malgrat que part de la maquinària del Partit Laborista s'havia engegat. L'oposició l'acusa d'haver-se fet enrere perquè les enquestes són massa favorables als conservadors.

■ **18 de febrer del 2008.** L'oposició critica la reacció del govern en la fallida de Northern Rock, que avui és nacionalitzat.

■ **22 d'abril del 2008.** Rebel·lió interna al grup parlamentari laborista contra l'abolició de l'impost mínim de 10 cèntims sobre els ingressos,

que provoca l'augment de la pressió fiscal en milions de ciutadans amb salari bàsic.

■ **1 de maig del 2008.** El conservador Boris Johnson guanya l'alcaldia de Londres i desbanca el laborista Ken Livingston.

■ **11 de juny del 2008.** Segona revolta laborista interna al parlament contra els plans del primer ministre d'ampliar de 28 a 42 els dies de detenció sense acusació formal si es tracta de sospitosos d'activitats terroristes.

■ **24 de juliol del 2008.** El Partit Nacional Escocès guanya les eleccions locals a Glasgow East, que sempre havia tingut una majoria laborista de més de 10.000 vots. La derrota obre el debat sobre la continuïtat de Gordon Brown com a primer ministre.

El líder del Partit Conservador britànic, David Cameron. Segons algunes prospeccions, avui el seu partit obtindria una victòria amb majoria absoluta.

rat. El 22,5 % dels electors ha canviat de partit. Si aquest humor s'haguera d'estendre a la geografia política de l'illa, el Partit Conservador obtindria una victòria absoluta, amb 236 diputats més que el Partit Laborista.

Des que Gordon Brown va substituir Tony Blair –i malgrat quatre mesos de *lluna de mel* durant els quals els conservadors no van ser capaços de superar la barrera del 32% del vot pos-

La distància de 200 diputats entre els laborisme i l'oposició conservadora s'ha evaporat

sible a les enquestes–, el laborisme ha perdut totes les eleccions de renovació d'escó celebrades entre el maig i el juliol d'enguany. A Crewe & Nantwich, a Henley i a la capital del país, Londres, els representants al palau de Westminster són avui conservadors, amb pèrdues de vot que van del 17,6% fins al 29%. En el darrer episodi, el de Glasgow, el Partit Laborista no sols ha perdut un altre seient verd a la Cambra dels Comuns, sinó un escó on mai no havia segut cap més partit des del 1920. A les eleccions de Haltemprice & Howden, a principi de juny, el Partit Laborista no va presentar candidatura per manca de finançament –arrossega un deute de 26 milions d'euros i hauria d'haver pagat crèdits al juliol per valor de 9,5 milions d'euros.

“Podria perdre el Partit Laborista a les eleccions generals del 2010 i com-

portar-se amb prou maduresa per a no trencar-se? Podria llavors sobreviure a l'oposició i refundar-se com a partit del centre progressista? Vivim amb l'esperança”, ha escrit l'editor Martin Bright a *The Newstatesman*, la revista portaveu del poderós corrent Fabian Society al si del laborisme. Si la impaciència surt fora de control durant les vacances d'agost, però, Gordon Brown podria convertir-se en el segon primer ministre britànic que no pogué enfrontar-se a unes eleccions generals, com va succeir a Neville Chamberlain el 1940. I pensar que si la gasolina baixara una mica de preu, la història seria ben diferent. Caldrà observar els índexs del petroli per saber el futur del *premier* britànic.

Victorià Jiménez
Londres